

Јединица локалне самоуправе: Општина Кучево

Орган [IV]: Општинска управа

Организациона јединица [01]: Одељење за друштвене делатности

Област [04]: друштвена брига о деци

Назив процедуре (активности, пословног процеса) у оквиру области [(03)]:

ДЕЧИЈИ ДОДАТАК

Кратак опис пословног процеса

Улаз:

Ко покреће поступак и на који начин

Родитељ или старатељ детета подноси писмени захтев за остваривање права на дечији додатак, градској/општинској управи. Дечији додатак остварује се под условима прописаним Законом о финансијској подршци породици са децом („Службени гласник РС“, број 113/17 и 50/18) од дана поднетог захтева у трајању од годину дана.

Прилози (докази) за одлучивање у поступку који доставља странка и подаци о којима се води службена евиденција

Захтев за остваривање права на дечији додатак, подноси се на Обрасцу ДД-1. Уз захтев за дечији додатак се достављају и подаци о другим члановима породице – на обрасцу ДД-1а и подаци о деци на старатељству – на обрасцу ДД-1б. Уз захтев (образац ДД-1, односно ДД-1а/ДД-1б) за признавање права на дечији додатак, странка подноси прописану документацију од значаја за решавање у овом поступку.

ЗА ГРАЂАНЕ

А. Уз захтев за признавање права на дечији додатак подносилац захтева подноси:

- 1) потврду о приходима у три месеца која претходе месецу подношења захтева за све чланове заједничког домаћинства;
- 2) уверење да је страни држављанин;
- 3) уверење да има статус стално настањеног странца.

Осталу документацију/податке о којима се води службена евиденција прибавља/врши увид, надлежни орган, и то:

- 1) изводе из матичне књиге рођених за сву децу у породици;
- 2) доказ о држављанству – уверење да је подносилац захтева држављанин Републике Србије;
- 3) доказе о пребивалишту за све чланове заједничког домаћинства;
- 4) потврде школе о својству редовног ученика;
- 5) доказе о поседовању односно непоседовању непокретности, као и одговарајућег стамбеног простора о којима се води службена евиденција;
- 6) потврду о катастарским приходима у претходној години за све чланове заједничког домаћинства.

В. Странка је дужна да уз захтев достави прилоге који се достављају само у случају доказивања тих статуса:

- 1) акт о продужењу родитељског права;
- 2) доказе на основу којих се остварује статус једнородитељске породице, и то:
 - решење надлежног органа о проглашењу несталог лица умрлим;
 - одлуку надлежног органа о вршењу родитељског права;

- доказ о поверавању детета након развода брака или престанка ванбрачне заједнице;
- исправе којима се доказује да извршење обавезе издржавања није било могуће обезбедити постојећим и доступним правним средствима и поступцима;
- потврду надлежног казнено-поправног завода.

3) докази о старатељству (акт надлежног органа старатељства).

Осталу документацију/податке о којима се води службена евиденција прибавља/врши увид надлежни орган, и то:

1) доказе на основу којих се остварује статус једнородитељске породице (извод из матичне књиге умрлих за другог родитеља, извод из матичне књиге рођених детета; решење инвалидске комисије и потврду фонда за пензијско и инвалидско осигурање да није остварено право на пензију);

2) докази о незапослености.

Приликом одлучивања о праву на дечији додатак, орган управе који води поступак, може у циљу утврђивања материјалне истине, прибавити и друге доказе које оцени неопходним, а по потреби извршити и увиђај.

Сходно члану 9. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), орган је дужан да по службеној дужности, у складу са законом, врши увид у податке о чињеницама неопходним за одлучивање о којима се води службена евиденција, да их прибавља и обрађује, а сходно ставу 2. истог члана Закона, поступак се води без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и другог учесника у поступку, али тако да се изведу сви докази потребни за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања. Ако службену евиденцију води други орган, општинска/градска управа дужна је да хитно затражи податке, а замољени орган да бесплатно уступи податке у року од 15 дана, ако није друкчије прописано. Ако се подаци које тражи поступајући орган – општинска/градска управа могу добити електронским путем, замољени орган их доставља у најкраћем року (члан 9. став 2. и члан 103. ЗУП). Увид и прибављање података које врши сам орган општинске/градске управе врши се одмах. Странка може изричито да изјави да ће све или неке од наведених докумената о којима се води службена евиденција прибавити сама или да ће их доставити накнадно. Такође, странка изјављује да је сагласна да надлежни орган врши увид и прибави податке неопходне за одлучивање. Потребна је и сагласност осталих пунолетних чланова домаћинства.

Активности:

Правни основ

Овај поступак се спроводи на основу чл. 4–9. и чл. 26–33. Закона о финансијској подршци породици са децом („Службени гласник РС“, број 113/17 и 50/18), чл. 26–40. Правилника о ближним условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом („Службени гласник РС“, број 58/18), као и чланом 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16).

На основу члана 11. Закона о финансијској подршци породици са децом, утврђена су права на финансијску подршку породици са децом: Права из става 1. тач. 1) до 7) члана 11. Закона јесу права од општег интереса и о њиховом обезбеђивању стара се Република Србија. Општина, односно град могу, ако су обезбедили средства, да утврде и друга права, већи обим права од права утврђених овим законом и повољније услове за њихово остваривање. Право на дечији додатак остварује један од родитеља који непосредно брине о детету односно старатеља детета, који је држављанин Републике Србије, има пребивалиште на територији Републике Србије и страни држављанин који има статус стално настањеног странца у Републици Србији за прво, друго, треће и четврто дете по реду рођења у породици, од дана подношења захтева. Изузетно, мајка која има троје деце, а у следећем порођају роди двоје или више деце, оствариће право на дечији додатак и за свако рођено дете у том порођају, а на основу посебног решења министарства надлежног за социјална питања. Право на дечији додатак подносилац захтева може остварити и за дете вишег реда рођења од четвртог, уколико због старосне границе за неко од прво четворо деце по реду рођења

више не може остварити право. Страни држављанин који ради на територији Републике Србије остварује дечији додатак, ако је то одређено међународним споразумом, под условима предвиђеним овим законом. Дечији додатак припада деци која живе и похађају програм припреме детета пред полазак у основну школу у оквиру предшколског васпитања и образовања на територији Републике Србије. Дечији додатак остварује се за децу која живе и школују се на територији Републике Србије, до завршетка средњошколског образовања, а најдуже до навршених 20 година живота. Дечији додатак припада и детету које из оправданих разлога не започне школовање, односно које започне школовање касније или прекине школовање у својству редовног ученика, и то за све време трајања спречености, а најдуже до 21 године живота. Дечији додатак припада и за дете са сметњама у развоју и дете са инвалидитетом за које је донето мишљење интерресорне комисије, која је образована у складу са прописима из области просвете, све док је обухваћено васпитно-образовним програмом и програмом оспособљавања за рад, а за дете над којим је продужено родитељско право најдуже до 26 година. Надлежни орган дужан је да у сарадњи са одговарајућом школом, у току трајања школске године, крајем сваког тромесечја провери редовност похађања наставе детета за које се остварује право.

На основу члана 29. Закона о финансијској подршци породици са децом, школовање у смислу овог закона јесте похађање школе у циљу стицања образовања у основној школи и стицања образовања у својству редовног ученика у средњој школи, а у складу са прописима у области образовања. Изузетно од става 1. овог члана, својство редовног ученика сматра се да има и лице из осетљивих друштвених група и лице са изузетним способностима млађе од 17 година које стиче средње образовање или образовање за рад у својству ванредног ученика, ако оправда немогућност редовног похађања наставе, уз сагласност министра просвете. Дечији додатак припада деци која живе и школују се на територији Републике Србије, ако међународним споразумом није другачије одређено. Право на дечији додатак остварује се на основу материјалних услова породице који обухватају непокретности, новчана и друга ликвидна средства и приходе породице. Подносилац захтева и чланови породице не могу поседовати непокретности осим одговарајућег стамбеног простора у коме живе и који не може бити већи од себе по члану домаћинства увећане за још једну собу. Уколико чланови заједничког домаћинства (породице) изнајмљују пословни простор он не може бити већи од 20 квадратних метара. Подносилац захтева и чланови домаћинства могу поседовати пољопривредно земљиште које не прелази два хектара по члану домаћинства. Право на дечији додатак може се остварити уколико подносилац захтева, односно чланови његове породице, не поседују новчана и друга ликвидна средства (остварена продајом непокретности, акције, обвезнице и друге хартије од вредности и сл.) у вредности већој од износа две просечне зараде по запосленом у Републици без пореза и доприноса по члану породице, а према последњем познатом податку у моменту подношења захтева. Права из овог закона јесу лична права и не могу се преносити на друга физичка и правна лица нити се могу наслеђивати, али се износи права који су доспели за исплату, а остали су неисплаћени услед смрти корисника, могу наслеђивати. Новчана примања по основу овог закона не могу бити предмет обезбеђивања или принудног извршења. Од утицаја на остваривање права на дечији додатак су приходи остварени у три месеца који претходе месецу подношења захтева. Право на дечији додатак остварује се, ако приходи породице остварени у три месеца који претходе месецу подношења захтева не прелазе утврђени цензус. Висину и начин усклађивања дечијег додатка, прописује Влада на предлог министра надлежног за социјална питања. Износ дечијег додатка, за једнородитељске породице и старатеље, увећава се за 30%, а за родитеље детета са сметњама у развоју и детета са инвалидитетом, за које је донето мишљење Комисије, и за дете које остварује додатак за помоћ и негу другог лица, а које не користи услуге смештаја, увећава се за 50%. Уколико су испуњени услови да се износ дечијег додатка увећа по више основа у складу са ставом 2. овог члана, укупан износ увећања не може бити већи од 80%. Корисници дечијег додатка чија су деца редовно похађала средњу школу и са успехом завршила школску годину у септембру текуће године остварују право на још један дечији додатак. Право на дечији додатак признаје се у трајању од годину дана од дана поднетог захтева. Ако корисник обнови захтев по истеку важности решења о праву на дечији додатак, право на дечији додатак признаје се од дана поднетог захтева. Укупан

месечни приход по члану породице утврђује се тако што се укупан приход породице подели на три месеца и број чланова заједничког домаћинства, на дан подношења захтева.

На основу члана 32. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом, приходи по члану домаћинства породице утврђују се на основу следећих доказа, поднетих уз захтев, и то за:

1) Приходе који подлежу опорезивању према закону којим се уређује порез на доходак грађана:

- (1) зараде – потврда послодавца;
- (2) од пољопривреде и шумарства – подаци организације надлежне за геодетске послове;
- (3) од самосталне делатности – подаци пореске управе;
- (4) од ауторских права – подаци пореске управе, односно потврда одговарајућег удружења;
- (5) од капитала – потврда финансијских и других организација, односно потврда послодавца о исплаћеној добити, дивиденди и сл;
- (6) од издавања у закуп непокретности – подаци пореске управе, односно потврда исплатиоца;
- (7) од капиталних добитака – подаци пореске управе о оствареном добитку;
- (8) остали приходи – подаци пореске управе, односно потврда исплатиоца.

2) Приходе остварене од:

- (1) пензија и инвалиднина – потврда организације надлежне за пензијско и инвалидско осигурање, односно потврда исплатиоца;
- (2) примања по прописима о правима ратних инвалида – потврда надлежног органа о исплаћеној инвалиднини;
- (3) сродника који имају законску обавезу издржавања – судска пресуда или потврда послодавца;
- (4) отпремнина у случају престанка потребе за радом запослених услед технолошких, економских или организационих промена и накнада по основу социјалних програма остварених у години пре подношења захтева – потврда послодавца, односно исплатиоца;
- (5) остале накнаде по основу рођења и неге и посебне неге детета – подаци исплатиоца права;
- (6) накнада за време незапослености – потврда организације надлежне за запошљавање;
- (7) реализованих новчаних и других ликвидних средстава у години дана пре подношења захтева – потврда послодавца, односно исплатиоца;
- (8) примања од рада код страног послодавца у иностранству – потврда послодавца односно исплатиоца;
- (9) осталих активности – изјава корисника.

На основу члана 33. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом, заједничко домаћинство, подносилац захтева доказује, и то:

- 1) заједницу живљења – пријавом места пребивалишта;
- 2) заједницу привређивања и трошења средстава – личном изјавом;
- 3) другим релевантним доказима по оцени органа управе који води поступак.

На основу члана 27. Закона о финансијској подршци породици са децом, непосредна брига о детету, подразумева непосредно старање о животу, здрављу, васпитавању и образовању детета које живи у заједничком домаћинству подносиоца захтева. Сматра се да родитељ непосредно брине о детету ако дете живи похађа програм припреме детета пред полазак у основну школу у оквиру предшколског васпитања и образовања и школује се у месту пребивалишта. Изузетно, сматра се да родитељ непосредно брине о детету и ако дете похађа:

- 1) основну или средњу школу ван места пребивалишта јер у месту пребивалишта не постоји основна или средња школа;
- 2) основну школу која му је ближа месту становања, односно доступнија;
- 3) жељену средњу школу која не постоји у месту пребивалишта, или коју није могло да упише због недовољног броја бодова.

Чињеницу да непосредно брине о детету родитељ – подносилац захтева доказује личном изјавом

и школском потврдом. Старатељ, чињеницу да непосредно брине о детету доказује решењем надлежног органа старатељства. Непосредном бригом не сматра се збрињавање детета у установи социјалне заштите, старатељској или хранитељској породици.

На основу члана 35. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом, својство редовног ученика доказује се школском потврдом основне или средње школе. У захтеву за остваривање права, подносилац захтева наводи назив и место основне, односно средње школе коју дете похађа. Надлежни орган управе у току трајања школске године, крајем сваког тромесечја проверава редовност похађања наставе детета за које се право остварује путем списка достављеног надлежној школи на верификацију. Надлежна школа верификовани списак враћа надлежном органу управе у року од пет дана. За дете које из оправданих разлога не започне школовање, односно које започне школовање касније или прекине школовање у својству редовног ученика прилаже се потврда надлежне здравствене установе. За дете које у смислу члана 29. став 2. Закона о финансијског подршци породици са децом стиче средње образовање или образовање за рад у својству ванредног ученика, прилаже се потврда или решење надлежне школе.

На основу члана 28. став 2. Закона о финансијској подршци породици са децом, не сматра се једнородитељском породицом, у смислу овог закона, породица у којој је родитељ који је самостално вршио родитељско право, по престанку раније брачне, односно ванбрачне заједнице, засновао нову брачну, односно ванбрачну заједницу.

На основу члана 37. Закона о финансијској подршци породици са децом, статус једнородитељске породице може се доказати:

- 1) изводом из матичне књиге умрлих или решењем надлежног органа о проглашењу несталога лица умрлим;
- 2) одлуком надлежног органа о вршењу родитељског права;
- 3) изводом из матичне књиге рођених детета;
- 4) решењем инвалидске комисије и потврдом фонда за пензијско и инвалидско осигурање да није остварено право на пензију;
- 5) потврдом надлежног казнено-поправног завода;
- 6) исправама којима се доказује да извршење обавезе издржавања није било могуће обезбедити постојећим и доступним правним средствима и поступцима.

Одлучивање у поступку

По пријему захтева, надлежни орган увидом у документацију коју је поднела странка или која је прибављена по службеној дужности, утврђује испуњеност законских услова за доношење решења о дечијем додатку. У поступку који се покреће по захтеву странке орган може да врши увид, прибавља и обрађује личне податке о чињеницама о којима се води службена евиденција када је то неопходно за одлучивање, осим ако странка изричито изјави да ће те податке прибавити сама. Ако странка у року не поднесе личне податке неопходне за одлучивање органа, захтев за покретање поступка ће се сматрати неуредним. Евентуално, може доћи до примене члана 59. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, те орган обавештава подносиоца захтева на који начин да уреди поднесак и одређује подносиоцу рок у ком је дужан да недостатке отклони (рок који не може бити краћи од 8 дана), уз упозорење на правне последице ако не уреди поднесак у року, у ком случају ће се захтев сматрати неуредним и као такав одбацити.

Резултат:

Акт којим се одлучује у поступку

Странка по окончању поступка добија решење које доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе, којим усваја, одбацује или одбија поднети захтев. Решењем се одлучује о праву, обавези или правном интересу странке. Кад је поступак покренут по захтеву странке или по службеној дужности, а у интересу странке, и када се о управној ствари одлучује у поступку

непосредног одлучивања, орган је дужан да изда решење најкасније у року од 30 дана од покретања поступка.

Упутство о правном средству:

Против решења, странка има право жалбе министарству надлежном за социјална питања (Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања) односно одговарајућем органу управе АП Војводина (Покрајинском секретаријату за социјалну политику, демографију и равноправност полова) у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу. Жалба се предаје органу општинске/градске управе који је донео решење.

Законски рок је: 30 дана (општи рок из члана 145. ЗУП-а).

Препоручени рок: 7–22 дана.